

De acteurs zijn voortdurend in beweging met visuele hulpmiddelen, zoals kartonnen figuurtjes.

FOTO JORIS VAN BENNEKOM

Eenzame schaduwen

THEATER Mevr. Ophelia (6+) van Ramses Graus door Het Filiaal. Gezien: 16/10, Utrecht (première). Herhaling o.m. 30/10 en 2/1/2011 in De Krakeling, 7/11 Schouwburg Amstelveen en 16/1/2011 Amstelveens Poppentheater.

Het Utrechtse jeugd- en muziektheatergezelschap Het Filiaal blinkt uit in luchtige, grappige voorstellingen met een serieuze onderton. Vorm en muziek zijn altijd bijzonder. Huiscomponist Gábor Tarján schrijft ongewone noten in mooie arrangementen.

In de jongste voorstelling, *Mevr. Ophelia*, ontbreken die noten van Tarján. Hij heeft wel de muziek uitgekozen en gemonteerd tot een meeslepend geheel.

Ramses Graus, die al in eerdere voorstellingen van Het Filiaal als acteur optrad, maar nu lid is geworden van het gezelschap, maakt met het door hem bedachte en geregisseerde *Mevr. Ophelia* een fraaie entree. Hij speelt ook nog

één van de beide hoofdrollen.

Graus baseerde de voorstelling op het kinderboek *Ophelia's schimmen* van de Duitse schrijver Michael Ende, een romantisch verhaal over een lieve oude dame die van een schaduw die bij niemand hoort het verzoek krijgt of hij bij haar mag blijven. Dat mag. En andere ontheemde schaduwen volgen. Zij draagt hen mee in een tas, maar daaruit komen ze 's nachts tevoorschijn om te spoken. Ze worden pas rustig als mevrouw Ophelia verhalen vertelt.

Graus maakt daar samen met actrice Mirthe Klieverik een even mooie als grappige voorstelling van. De acteurs zijn voortdurend in beweging met allerlei eenvoudige visuele hulpmiddelen, van kartonnen figuurtjes tot een levensgrote auto, die alleen wordt gesuggereerd met belichting en een leeg kader, waarachter mevrouw Ophelia het stuur in handen heeft.

Geboorte en levensverhaal van Ophelia tot de schaduwen haar tas bevolken, komen als een razende

voorbij. Haar vader en moeder proberen namen uit, ze wordt geboren en binnen vijf minuten is ze volwassen. Ze wordt steeds een groter kartonnen popje.

Een lange tafel is een verkeersweg. Daarvoor staat een thetertje van het formaat grote schoenendoos, waarin snelle minidecorwisselingen de scènes begeleiden. Het kader dat later die auto wordt, is bespannen met doek, waarop de acteurs via een overheadprojector een ingenieus schimmenspel spelen. Lampen aan beide zijden kunnen koplampen zijn, maar ook vaten waaruit de acteurs drinken. Alles begeleid door grappige dialogen, met zinnigjes als: "Bedankt voor de anonieme tip, mevrouw De Vries."

Als de auto met de oude dame in een sneeuwstorm terecht komt, is dat een prachtig tableau, maar ook komisch, doordat Graus de 'sneeuw' eigenhandig over de auto laat vliegen. *Mevr. Ophelia* is drie kwartier theaterplezier.

JOS BLOEMKOLK